

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619202214
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2023:1619202214.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpenej: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX/XX, D., o zaplatenie 2 486,38 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 942,54 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 942,54 € od 21.8.2019 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.9.2019 sa pôvodná žalobkyňa E. F. G. H., IČO: XX XXX XXX, so sídlom v G., B. I. X, domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2 904,54 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 21.8.2019 až do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že medzi ňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 20.8.2015 uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty E., H., na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedla účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,20 % ročne. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1 200 € a bola povinná pôvodnej žalobkyni platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 40 €. Pôvodná žalobkyňa ďalej vysvetlila, že dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poistného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažený úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy a jej platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, pôvodná žalobkyňa vystavila ku dňu 8.8.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.7.2019 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanej, s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2 904,54 €. Keďže žalovaná si nesplnila povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti do 20.8.2019, pôvodná žalobkyňa požadovala aj zákonné úroky z omeškania od 21.8.2019 až do zaplatenia.

2. Podaním doručeným súdu dňa 9.11.2019 pôvodná žalobkyňa navrhla, aby súd rozhodol o zmene strany sporu na strane žalobkyne, nakoľko pohľadávka, ktorá je predmetom tohto konania, bola postúpená na terajšiu žalobkyňu, ktorá zároveň vyjadrila svoj súhlas so vstupom do tohto konania. Súd uznesením zo dňa 20.3.2020 č.k. 4Csp/65/2019-56 pripustil, aby do konania na miesto pôvodnej žalobkyne vstúpila terajšia žalobkyňa.

3. Žaloba bola žalovanej doručená postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p.

4. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 14.6.2021 uviedla, že žalovaná dňa 20.8.2015 vyplnila Žiadosť o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Slovenská požíčovňa. Prijatím a schválením tejto žiadosti zo strany banky dňa 20.8.2015 došlo k uzatvoreniu Zmluvy o vydanie a používanie kreditnej platobnej karty E., H.. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1 200 € so zmluvným úrokom vo výške 22,80 % ročne a so štandardnou splátkou vo výške 40 € mesačne. Žalovaná začala čerpať úverový rámec od 28.8.2015. V súlade s čl. V bod 35 písm. a/ Obchodných podmienok právna predchodkyňa žalobkyne listom zo dňa 6.10.2016 vyhlásila okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Plnenie žalovanej v prospech kartového účtu predstavuje sumu 360 €, ktorá je podrobne rozpisaná vo výpisoch z kartového účtu v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „úhrada“. Čo sa týka uplatnenej sumy 2 904,54 €, táto pozostáva z istiny 1 179,95 €, poplatkov 156,29 €, štandardného úroku 1 306,43 € a sankčného úroku 261,87 €. Zároveň žalobkyňa vzala žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 418,16 € (poplatky a sankčný úrok) spolu s príslúchajúcim úrokom z omeškania a žiadala konanie v tejto časti zastaviť. Po zohľadnení čiastočného späťvzatia žiadala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 2 486,38 € a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 486,38 € od 21.8.2019 až do zaplatenia.

5. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 9.8.2021 č.k. 4Csp/65/2019-119, ktorým konanie v časti o zaplatenie sumy 418,16 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 418,16 € od 21.8.2019 až do zaplatenia zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal. Zastavenie konania v uvedenej časti súd odôvodnil čiastočným späťvzatím žaloby. K zamietajúcejmu výroku súd uviedol, že žaloba bola podaná dňa 26.9.2019, teda v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka. Súd preto ex offico skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade, nie je premlčané. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutý spotrebiteľský úver riadne a včas, z ktorého dôvodu pôvodná žalobkyňa v zmysle ustanovenia § 565 v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka úver predčasne zosplatnila. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ žiadať od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro predloženého pôvodnou žalobkyňou, vyplýva, že posledná splátka, ktorú žalovaná uhradila, bola splátka splatná v mesiaci máj 2016. Ďalšie splátky už neuhradila. Keďže konkrétny dátum splatnosti povinných splátok nebol v zmluve uvedený a žalobkyňa ani nepriložila výpisy, v ktorých mal byť podľa Obchodných podmienok uvedený deň splatnosti povinných splátok splatných za obdobie od júna 2016 do septembra 2016, súd vychádzal z toho, že predmetné povinné splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci tak, ako je uvedená splatnosť povinnej splátky v poslednom výpise, ktorý bol priložený k žalobe. V danom prípade pôvodná žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 6.10.2016. K zosplatneniu úveru však došlo až dňa 24.10.2016, kedy bol tento jednostranný právny úkon pôvodnej žalobkyne doručený žalovanej (viď § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného je zrejmé, že najneskoršou neuhradenou splátkou, pre ktorú mohla pôvodná žalobkyňa úver k tomuto dátumu zosplatniť, bola splátka splatná dňa 20.7.2016, lebo vo vzťahu k neskorším splátkam by už nebola splnená zákonná podmienka trojmesačného omeškania pred zosplatnením úveru. Práve splátka splatná 20.7.2016, bola teda splátkou, od splatnosti ktorej začala v danej veci v zmysle § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka plynúť zákonná trojročná premlčacia doba. Keďže dátum 20.7.2019 pripadol na sobotu, posledným dňom premlčacej doby bol napokon až pondelok 22.7.2019. Žalobkyňa však podala žalobu na súde až 26.9.2019, teda zjavne po uplynutí premlčacej doby. Na základe vyššie uvedeného, s poukazom na účel navrhovanej zmeny Občianskeho zákonníka v súlade s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka, súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nie je možné v súdnom konaní priznať. I napriek tomu, že žalovaná mala úspech v celom rozsahu, súd jej nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

6. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobkyne uznesením zo dňa 28.3.2023 č.k. 8CoCsp/30/2021-149 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (v zamietajúcom výroku a výroku o náhrade trov konania) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd s poukazom na závery obsiahnuté v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 368/2020, 4Cdo 132/2021 a 5 Cdo 224/2021, skonštatoval, že na posúdenie začiatku plynutia premičacej lehoty práva na zaplatenie zosplatneného dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať § 101 Občianskeho zákonníka. Príslušným dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t.j. dňom, kedy mohla byť takáto žaloba úspešne podaná na súde, je prvý deň, keď sa mohlo uplatniť samotné právo zosplatniť dlh (vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru) zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Pre určenie začiatku plynutia premičacej lehoty nie je teda rozhodujúce, kedy veriteľ toto právo reálne uplatnil a dlh zosplatnil (k čomu mohlo dôjsť aj následne), ale moment (deň), kedy mu takéto právo vzniklo. V súlade so závermi uvedených rozhodnutí najvyššieho súdu, je za takýto deň potrebné považovať práve deň nasledujúci po splnení zákonom vyžadovaných podmienok uplynutia 3-mesačnej lehoty od omeškania nesplatennej splátky a súčasne 15-dňovej lehoty po upozornení spotrebiteľa na možnosť uplatnenia práva zosplatniť dlh, a to po splnení tej neskoršie vykonanej. Súd prvej inštancie teda nesprávne posudzoval premičanie uplatňovaného nároku, keď na vec aplikoval nesprávne ustanovenia druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka stanovujúce skorší moment začiatku premičacej lehoty (určený splatnosťou nesplnenej splátky v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie ale správne skutkovo ustálil a žalobkyňa to v odvolaní ani nenamietala, že žalovaná sa do omeškania dostala už neuhradením splátky splatnej dňa 20.6.2016, pričom aj táto je súčasťou zosplatneného dlhu. Možno doplniť, že ak súd prvej inštancie v rámci svojho posúdenia pri výpočte premičacej doby vychádzal až z následnej splátky zročnej dňa 20.7.2016 ako „najneskoršej neuhradenej splátky“, pre ktorú mohol by úver zosplatnený ku dňu 24.10.2016, takéto určenie nezodpovedá požiadavke 3-mesačnej lehoty omeškania v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda ani posúdeniu začiatku plynutia premičacej lehoty podľa príslušného § 101 Občianskeho zákonníka. Splnenie uvedenej prvej podmienky uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky nastalo teda už 20.9.2016 (utorok). K uplynutiu druhej – neskoršej zákonom vyžadovanej podmienky upozornenia spotrebiteľa (minimálne v lehote 15 dní na uplatnenie práva zosplatniť dlh), počítanej odo dňa jeho doručenia žalovanej 9.9.2016, došlo 26.9.2016 (pondelok, keďže 15. deň tejto hmotnoprávnej lehoty pripadol na sobotu 24.9.2016). Nasledujúcim dňom po splnení podmienok na uplatnenie práva zosplatniť dlh bol tak deň 27.9.2016, od ktorého začala plynúť všeobecná 3-ročná premičacia lehota v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Keďže žaloba bola doručená súdu prvej inštancie ešte v rámci jej plynutia dňa 26.9.2019 (predposledný deň), predmetný nárok žalobkyne premičaný nebol. Opačný záver súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého žalobu vo zvyšnej časti zamietol, bol teda nesprávny. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 5.6.2023.

7. Po zrušení predchádzajúceho rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie zostalo jeho predmetom zaplatenie sumy 2 486,38 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 486,38 € od 21.8.2019 až do zaplatenia. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 20.9.2023, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobkyňa a jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 14.9.2023, v ktorom s poukazom na pracovnú zaneprázdnenosť a zásadu hospodárnosti konania žiadali, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 6.9.2023 s použitím fikcie doručenia. Svoju neprítomnosť na ňom neospravedlnila. Vychádzajúc z uvedeného, súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. uznesením rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol.

8. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty Pôžičková karta Quatro a zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, uzavretej dňa 20.8.2015 medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, súd zistil, že jej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru – revolvingového s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty. Strany si dohodli úverový rámec 1 200 €, štandardnú mesačnú splátku 40 € a štandardnú úrokovú sadzbu 22,80 % ročne, RPMN bola 24,79 % ročne. Doba trvania zmluvy sa dohodla na neurčito. Termín konečnej splatnosti úveru bol v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. V zmysle článku IX. tejto zmluvy boli Obchodné podmienky neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

10. V časti I. Obchodných podmienok sa uvádza, že správcom je J. K. L., a.s. so sídlom v M., L. I. XX, IČO: XX XXX XXX. Ešte pred článkom I. je v Obchodných podmienkach uvedené, že správca je oprávnený vykonávať všetky úkony voči držiteľom kariet v mene banky, na ktoré je banka oprávnená alebo povinná v zmysle týchto Obchodných podmienok. Konanie správcu v súlade s týmito Obchodnými podmienkami sa považuje za konanie banky.

11. V zmysle časti V. bodu 31 Obchodných podmienok bol klient povinný uhradiť povinnú splátku vo výške uvedenej vo výpise najskôr v deň nasledujúci po dni uzávierky a najneskôr v deň splatnosti. V zmysle obchodných podmienok sa dňom splatnosti rozumel deň uvedený vo výpise, žiadosti/zmluve alebo oznámený klientovi iným spôsobom, v ktorý sa stáva splatnou príslušná čiastka záväzku klienta voči banke.

12. Podľa článku V. bodu 35 poslednej vety Obchodných podmienok, banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od Klienta zaplataenie celej pohľadávky banky, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej povinnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej povinnej splátky počas obdobia dlhšieho ako tri mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

13. Z výpisu z pôžičkovej karty Quatro predloženého pôvodnou žalobkyňou vyplýva, že žalovaná úver riadne nesplácala, keďže uhradila len splátky splatné v mesiacoch september 2015 až máj 2016, čo spolu predstavovalo sumu 360 €. Do omeškania sa teda dostala so splátkou splatnou v mesiaci jún 2016. Dlhý zostatok žalovanej na pôžičkovej karte ku dňu 31.7.2019 predstavoval podľa tohto výpisu sumu 2 904,54 €. Z uvedeného výpisu taktiež vyplýva, že žalovaná vyčerpala z úveru celkom sumu 1 302,54 €.

14. Listom zo dňa 2.9.2016 označeným ako „Predžalobná upomienka“ pôvodná žalobkyňa prostredníctvom správcu vyzvala žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach na predmetnej kreditnej karte vo výške 120,71 € s upozornením, že ak do 9.9.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude oprávnená úver zosplatiť. Z priloženej kópie doručenky vyplýva, že žalovaná prevzala uvedenú zásielku 9.9.2016.

15. Listom zo dňa 6.10.2016 pôvodná žalobkyňa prostredníctvom správcu žalovanej oznámila, že jej dlh z predmetnej kreditnej karty sa stal splatným v celom rozsahu naraz, nakoľko dlžné splátky v lehote uvedenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila. Uviedla, že dlžná čiastka k uvedenému dňu predstavuje sumu 1 461,16 €, pričom z dôvodu denného úročenia zákonným úrokom narastá. Z priloženej fotokópie doručenky vyplýva, že žalovaná predmetnú zásielku prevzala 24.10.2016.

16. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi J. K. L., H. a pôvodnou žalobkyňou ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení s prílohou č. 3 k tejto rámcovej zmluve vyplýva, že predmetom tejto Rámcovej zmluvy bola aj pohľadávka, ktorú si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanej v tomto konaní. Ďalej sa v Rámcovej zmluve dohodlo, že konkrétne pohľadávky, ktoré sa majú postúpiť, budú určené v jednotlivých Žiadostiach o postúpenie a prevod, pričom dátumom postúpenia sa rozumie každý dátum, ku ktorému dôjde k doručeniu Žiadosti o postúpenie a prevod od postupcov postupníkovi.

17. Zo Žiadosti o postúpenie a prevod z 9.10.2019 (kde pôvodná žalobkyňa a E. D., H. vystupovali ako postupcovia a žalobkyňa ako postupník), vyplýva, že predmetná pohľadávka voči žalovanej sa s odvolaním na Rámcovú zmluvu postupuje na žalobkyňu k dátumu prevzatia, t.j. k 21.10.2019.

18. Listom zo dňa 23.10.2019 pôvodná žalobkyňa oznámila žalovanej postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobkyňu. Z priloženého podacieho hárku vyplýva, že uvedené oznámenie adresované žalovanej bolo odovzdané na poštovú prepravu 23.10.2019.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

24. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

27. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

31. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi pôvodnou žalobkyňou ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení

Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže pôvodná žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri tom nekonala v rámci svojho o predmetu podnikania alebo povolania. Následne bola pohľadávka z tohto úveru riadne postúpená z pôvodnej žalobkyne na terajšiu žalobkyňu.

33. Po preskúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere z toho hľadiska, či má všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ, súd zistil, že predmetná zmluva neobsahuje termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l/ ZoSÚ. V zmysle Obchodných podmienok VÚB, a.s., konkrétne časti V. bodu 31, bola žalovaná povinná uhradiť povinnú splátku vo výške uvedenej vo výpise najskôr v deň nasledujúci po dni uzávierky a najneskôr v deň splatnosti. Dňom splatnosti sa v zmysle Obchodných podmienok rozumel deň uvedený vo výpise, žiadosti/zmluve alebo oznámený klientovi iným spôsobom, v ktorý sa stáva splatnou príslušná čiastka záväzku klienta voči banke. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere však dátum splatnosti povinnej splátky neobsahuje. Súd zdôrazňuje, že v tomto smere nepostačuje uvedenie dňa splatnosti v jednotlivých výpisoch, keďže zákon výslovne vyžaduje, aby bol uvedený už v samotnej zmluve. Pre spotrebiteľa totiž ide o veľmi dôležitý údaj, keďže pri nezaplatení splátky v lehote splatnosti, vzniká veriteľovi právo na úroky z omeškania. Z dôvodu absencie termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

34. Konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru znamená, že žalovaná bola povinná uhradiť žalobkyňi len istinu úveru, bez akéhokoľvek navýšenia, teda bez úrokov a poplatkov. Keďže žalovaná z úveru vyčerpala sumu 1 302,54 € a uhradila naň 360 €, súd jej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi už len rozdiel týchto súm, t.j. 942,54 €. Vo zvyšnej časti požadovanej istiny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Keďže žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyňi vznikol nárok aj na úroky z omeškania. K prvému dňu omeškania žalovanej s plnením dlhu, t.j. k 25.10.2016 (dňu nasledujúcemu po doručení zosplatenia úveru žalovanej) bola výška úrokov z omeškania 5 % ročne. Súd viazaný petitom žaloby však priznal žalobkyňi úroky z omeškania v tejto výške z dlžnej sumy 942,54 € až od ňou požadovaného dátumu, t.j. od 21.8.2019 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti požadovaných úrokov z omeškania žalobu ako nedôvodnú zamietol.

38. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

40. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

42. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

43. V danom prípade súd vychádzal z toho, že predmetom konania bolo zaplatenie sumy 2 904,54 €. Žalobkyňa bola úspešná v časti sumy 942,54 €, t.j. 32,45 % z predmetu konania. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 418,16 € zastavil pre späťvzatie žaloby, ktoré žalobkyňa nijako neodôvodnila. V tejto časti preto žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania, čo treba zároveň vyhodnotiť ako procesný úspech žalovanej. Žalovaná bola úspešná aj vo zvyšnej časti rovnajúcej sa sume 1 543,84 €, v ktorej bola žaloba zamietnutá. Celkový úspech žalovanej tak predstavoval sumu 1 962 €, čo je 67,55 % z predmetu konania. Možno preto konštatovať, že v konaní bola úspešnejšia žalovaná, ktorej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného aj odvolacieho) v rozsahu 35,10 % (67,55 – 32,45). Súd však žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže jej v konaní žiadne trovy nevznikli (viď R 72/2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).